

Motion till riksdagen

1985/86:Bo508

Kjell-Arne Welin och Siw Persson (fp)
Bullerstörningar

Sanitär olägenhet är enligt hälsoskyddslagen en störning som kan vara skadlig för människans hälsa och som inte är ringa eller tillfällig.

Frågan om huruvida en störning skall anses vara ringa eller ej är beroende av hur människor i allmänhet uppfattar störningen. Härvidlag kan det finnas betydande skillnader mellan olika människor. Många människor lider av överkänslighetsreaktioner. Störningar som ger upphov till sådana reaktioner hos många människor kan betraktas som sanitär olägenhet. Ett hänsynstagande till människor som är något känsligare än "normalt" skall alltså göras vid bedömningen av vad som är sanitär olägenhet.

I praxis har det visat sig att bullerstörningar mycket ofta förorsakar besvär för människor som kanske är något känsligare än normalt dvs. att även "godkända" värden ofta ger klagomål i bostäder särskilt när det gäller lågfrekvent ljud från fläktar, kompressorer o. d.

Byggnormens 30 à 35 dB (A) kan vara uppfylld men många människor störs ändå och har svårt att hos myndigheterna få gehör för sina klagomål. Samtidigt är det enligt den tekniska sakkunskapen i allmänhet inte omöjligt att genom olika åtgärder sänka ljudnivån på störande fläktar m. m. Med hänsyn härtill synes det vara angeläget att se över de regler som gäller i fråga om bullerstörningar.

Hemställan

Med stöd av det anförda yrkar vi

att riksdagen hos regeringen begär att statens planverk får i uppdrag att i samråd med socialstyrelsen och naturvårdsverket göra en översyn av reglerna för godkända bullervärden.

Stockholm den 27 januari 1986

Kjell-Arne Welin (fp)

Siw Persson (fp)